

Kapitel 4.

Indberetningspligt og straffebestemmelser.

§ 8. Når indgrebet er foretaget, indberettes tilfældet til sundhedsstyrelsen.

§ 9. En læge, der foretager svangerskabsafbrydelse, uden at betingelserne i § 1 er opfyldt, straffes, medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelov, med hæfte eller fængsel indtil 2 år, under formildende omstændigheder med bøde.

Stk. 2. Den, som uden at være læge afbryder en andens svangerskab eller medvirker hertil, straffes med fængsel indtil 4 år, medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelov.

§ 10. Den, som til andre end sygehuse sælger genstande eller stoffer, der må anta-

ges at være bestemt til afbrydelse af svangerskab, eller i øvrigt stiller sådanne genstande eller vejledning til rådighed, straffes med bøde, hæfte eller under særlig skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 år.

Kapitel 5.

Ikrafttræden m. v.

§ 11. Loven træder i kraft den . . . . .
Stk. 2. Lov nr. 350 af 13. juni 1973 om svangerskabsafbrydelse m. v. ophæves.

§ 12. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de ændringer, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget.

I svangerskabsloven, der trådte i kraft 1. oktober 1973, bestemmes, at en kvinde har ret til svangerskabsafbrydelse, hvis indgrebet foretages inden udløbet af 12. svangerskabsuge. Efter ikrafttrædelsesdatoen er der foretaget et stigende antal legale svangerskabsafbrydelser på vore hospitaler.

I 1975 blev der foretaget 27.884 legale aborter, i forhold til 1974 en stigning på 12 pct. Stigningstakten har været størst blandt de yngste kvinder.

I årene 1974 og 1975 har 2.500 kvinder fået foretaget 2 eller 3 indgreb.

Ser vi på statistik for legale aborter og fødsler, finder man, at en kvinde i løbet af sit liv vil få foretaget abort 0,8 gange og fødsel 1,9 gange.

At få afbrudt et svangerskab må for mange kvinder betyde, at der kommer psykiske følger.

Hvorfor ønsker kvinder abort? Dette store aborttal vækker ængstelse i vide kredse, også hos ankenævnet i sager for svangerskabsafbrydelse. Dette store antal aborter må have psykiske følger for en del kvinder, og man undrer sig over, om kvinden virkelig har ønsket at få sit foster fjernet eller har været presset til det. Hvilket den nuværende frie abortlov kan formodes at give anledning til.

Kristeligt folkeparti fremsætter af disse grunde, men først og fremmest af hensyn til det ufødte barn, ovenstående forslag til svangerskabslov.

En kvindes svangerskab bør kun kunne afbrydes, hvis der er alvorlig fare for kvindens liv eller helbred i gennemførelsen af svangerskab eller fødsel, eller hvis graviditeten skyldes de forhold, som angives i borgerlig straffelov § 210 eller §§ 216-224.

Afgørelsen om, hvorvidt svangerskabet skal afbrydes, træffes af en overlæge ved et offentligt anerkendt sygehus. Overlægens afgørelse kan ankes til et nævn, der tænkes sammensat af en formand med juridisk embedseksamen og tre andre medlemmer, hvoraf én skal være speciallæge i kvindesygdomme.

Afgørelsen træffes af overlægen i samråd med kvinden og om muligt barnefaderen; hvis kvinden er svagt begavet eller sindssyg, bør samrådet ske med værgen.

Det bemærkes, at kristeligt folkeparti i 1. samling 1974-75 har fremsat forslag til lov om svangerskabsafbrydelse, som i hovedprincipperne svarer til nærværende forslag, se nærmere Folketingstidende 1974-75 sp. 403 og 1370 og tillæg A sp. 571.